

СВѢТУЛКИ

Надъ полето въ полудрѣмка
бавно пада вечеръта...

Плѣзватъ тъмно-сини сѣнки
надъ зелената гора.

Тихъ вечерникъ леко люшка
развѣлнувани жита,
сѣкашъ приказки имъ шушне
подъ крилото на нощъта.

А изъ нивитѣ въ житата
пламватъ огньове безброй!..
Свѣтватъ, гаснатъ въ тъмнината,
сякашъ дирятъ нѣкой свой.

Кандилца ли сж вечерни
тѣзи чудни свѣтлини,
гдето грѣятъ надъ житата
посрѣдъ нощнитѣ тъми?

Туй сж малкитѣ свѣтулки
съсъ фенерчета въ ржка,
тѣ неспирно обикалятъ
надъ житата въвъ нощъта.

Надъ полетовъ полудрѣмка
щомъ припадне вечеръта,
плѣзватъ тъмно-сини сѣнки.
грѣиватъ чудни кандила!..

Туй сж малкитѣ свѣтулки
съсъ фенерчета въ ржка.

Боянъ Балабановъ

ПЪРВАЧЕ

Врѣщамъ се доволенъ
съ кривнато калпаче,
татко ме записа,
вече съмъ първаче.

Отъ високо гледамъ
малкитѣ дечица,
гдето все ги водятъ
сутринъ за ржчица.

Въ пѣстрата торбичка
имамъ две тетрадки,
скоро и букварче
ще ми купи татко.

Ехъ като го взема,
като го разтворя,
сякашъ райско птиче
ще ми заговори!

Весѣ Паспалеева

Съ тая книжка изпращаме портретитѣ на
Василъ Левски и Йорданъ Йовковъ